Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 21 sierpnia 1937 r. Nr 33.

Dziennik niniejszy zawiera przepisy i okólniki dawniejsze.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

CZĘŚĆ C.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

270.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 października 1936 r. o wykonywaniu przez D.O.K.P. i podległe im jednostki prac dla lotnictwa cywilnego oraz o organizacji kierownictw budowy lotnisk.

Do czasu ustalenia organizacji władz lotnictwa cywilnego zarządzam:

§ 1.

(1) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych, wykonują na każdorazowe zlecenie Ministerstwa Komunikacji (Departamentu Lotnictwa Cywilnego) prace z dziedziny budowy lotnisk, portów i dróg lotniczych, jako też sprawują nadzór nad budową lotnisk, portów i dróg lotniczych, wykonywaną bądź przez przedsiębiorców bądź przez kierownictwa budowy lotnisk (§ 2).

(2) Do prac z dziedziny budowy lotnisk, portów i dróg lotniczych powierzonych D.O.K.P. należą w szczególności wstępne prace przygotowawcze, poszukiwania techniczne, badanie gruntów, opracowywanie projektów budowy i przedstawianie ich Ministerstwu Komunikacji do zatwierdzenia, rozpisywanie przetargów i zawieranie umów lub przedstawianie wyników przetargu do decyzji Ministerstwa, zależnie od kompetencji posiadanych w tym przedmiocie przez dyrektora kolei państwowych.

(3) Organem D.O.K.P. w sprawach wymienionych w § 1 jest wydział drogowy, a w wydziale tym dział budynków w sprawach technicznych i dział ogólny w sprawach finansowo-gospodarczych.

§ 2.

(1) Organem wykonawczym D.O.K.P. w sprawach budowy lotnisk, portów i dróg lotniczych są kierownictwa budowy lotnisk, których organizację i zakres czynności normują załączone tymczasowe przepisy.

(2) W pojedynczych przypadkach D.O.K.P. mogą powierzyć pewne prace z dziedziny budowy Lotnisk, portów i dróg lotniczych oddziałom drogowym kolei państwowych.

§ 3.

(1) Na pokrycie wydatków na budowę i rozwój lotnisk, portów i dróg lotniczych Ministerstwo Komunikacji przydziela Dyrekcjom potrzebne kredyty. Kredytami tymi zarządza naczelnik służby drogowej.

(2) Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych składają co miesiąc szczegółowe sprawozdanie Ministerstwu Komunikacji (Departamentowi Lotnictwa Cywilnego) z użycia kredytów, przydzielonych na cele lotnictwa cywilnego.

§ 4.

Wszystkie przetargi na roboty na lotniskach, portach i drogach lotniczych rozpisuje Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych jako przetargi ograniczone. Do takich przetargów Dyrecja Okręgowa Kolei Państwowych wzywa firmy umieszczone w wykazie firm upoważnionych do wykonywania robót na lotniskach, w portach i na drogach lotniczych, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 5.

Z dniem dzisiejszym traci ważność rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 16 lipca 1930 r. Nr I/2/6470/30 w sprawie wprowadzenia tymczasowych przepisów ogólnych dla Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych o wykonaniu robót dla Departamentu Lotnictwa Cywilnego.

Nr P. 5-141/7/36.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 10 października 10 października 1936 r. Nr P5-141/7/36.

TYMCZASOWE PRZEPISY O ORGANIZACJI KIEROWNICTW BUDOWY LOTNISK.

CZĘŚĆ I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

(1) Kierownictwa budowy lotnisk, zwane w dalszym ciągu niniejszych przepisów „kierownictwami budowy", są jednostami służbowymi P.K.P., podległymi bezpośrednio Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych.

(2) Siedzibą kierownictwa budowy jest miejsce budowy portu lotniczego.

(3) Zadaniem kierownictwa budowy jest:

1) bezpośredni nadzór, kierownictwo i odbiór wszelkich robót w dziedzinie budowy lotnisk, portów i dróg lotniczych wykonywanych przez przedsiębiorców,

2) bezpośrednie wykonywanie w razie potrzeby, takich robót sposobem gospodarczym.

(4) Ilość i siedziby kierownictw budowy ustala Minister Komunikacji.

(5) Koszt utrzymania kierownictwa budowy, mianowicie wydatki osobowe i inne wydatki administracyjne obciążają kredyty lotnictwa cywilnego, przydzielone na budowę danego lotniska i powinny być przewidziane w kosztorysie budowy oraz obciążać jej konto w rozdziałach budżetowych.

§ 2.

(1) Na czele kierownictwa budowy stoi kierownik budowy lotniska.

(2) Kierownik budowy:

1) podlega osobiście bezpośrednio naczelnikowi służby drogowej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, a służbowo zarówno naczelnikowi służby drogowej jak i właściwym organom wydziału drogowego, z tym zastrzeżeniem, że w sprawach wymienionych przez Ministerstwo Komunikacji w osobnych zarządzeniach, podlega bezpośrednio Departamentowi Lotnictwa Cywilnego,

2) wykonywa polecenia służbowe wszystkich naczelników, służb i biur D.O.K.P., lub upoważnionych przez nich innych organów D.O.K.P., w zakresie ich kompetencji, i w zakresie tym porozumiewa się z nimi bezpośrednio,

3) jest bezpośrednim zwierzchnikiem pracowników kierownictwa budowy i jest odpowiedzialny za ich działalność służbową,

4) kieruje całością robót w kierownictwie budowy, rządząc się zasadami celowej i oszczędnej gospodarki oraz potrzebami obrony Państwa, jako też sprawuje nadzór nad należytym i terminowym wykonywaniem czynności służbowych,

5) jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie robót, za działanie zgodne z przepisami, jako też za należyte wykonywanie swoich zadań i obowiązków,

6) decyduje we wszystkich sprawach wchodzących w zakres działania podległego mu kierownictwa budowy, jeżeli decyzja nie została zastrzeżona władzy wyższej,

7) w sprawach osobowych ma wobec personelu kierownictwa kompetencje takie, jakie ma naczelnik oddziału K.P. wobec personelu oddziału,

8) w nagłych wypadkach, zagrażających życiu ludzkiemu lub mogących spowodować znaczne straty dla Skarbu Państwa lub dla przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", wydaje niezbędne zarządzenia, mające na celu zapobiec szkodom, nawet gdyby zarządzenia takie przekraczały jego kompetencje.

(3) Kierownik budowy powinien zaznajomić się szczegółowo z obowiązującymi przepisami administracyjnymi (rachunkowymi, personalnymi itp.), oraz z zarządzeniami Ministerstwa Komunikacji i D.O.K.P. w sprawach budowy.

§ 3.

(1) W razie potrzeby do pomocy kierownikowi budowy może być przydany stały zastępca.

(2) Zastępca kierownika budowy:

1) podlega kierownikowi budowy jako swojemu bezpośredniemu zwierzchnikowi,

2) wydaje i podpisuje, w imieniu (za) kierownika budowy, decyzje należące zasadniczo do kompetencji kierownika budowy, które kierownik budowy przekaże mu na stałe, czasowo lub w pojedyczym przypadku.

(3) W razie nie utworzenia stanowiska stałego zastępcy kierownika budowy, zastępuje kierownika w razie jego nieobecności pracownik wyznaczony przez Ministerstwo Komunikacji w charakterze zastępcy czasowego.

(4) W czasie nieobecności kierownika budowy na zastępującego przechodzą wszystkie upoważnienia, obowiązki i odpowiedzialność kierownika budowy.

(5) Kierownik budowy może, w razie potrzeby, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, upoważnić na stałe lub czasowo, także innych podwładnych mu pracowników do samodzielnego wydawania decyzji w swoim imieniu.

§ 4.

W skład kierownictwa wchodzi odpowiednia ilość kierowników robót i przydzielonego im do pomocy personelu.

§ 5.

(1) W zakresie swych kompetencji kierownik budowy porozumiewa się bezpośrednio z naczelnikami oddziałów i innych jednostek służbowych podległych D.O.K.P., przy czym odpisy korespondencji podaje do wiadomości naczelnika służby drogowej.

(2) Kierownik budowy porozumiewa się bezpośrednio z władzami administracji rządowej i samorządowej I instancji, a w razie potrzeby także z odpowiednimi organami władz administracji rządowej II instancji, odpisy zaś takiej korespondencji przesyła do wiadomości Ministerstwa Komunikacji i naczelnikowi służby drogowej.

(3) Z władzami wojskowymi kierownik budowy porozumiewa się w sprawach zasadniczych lub w sprawach wymagających porozumiewania się z władzami wojskowymi centralnymi, wyłącznie za pośrednictwem Departamentu Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji, w innych zaś sprawach w trybie normalnym, przyjętym przez D.O.K.P.

(4) Kierownik budowy porozumiewa się w granicach swoich kompetencji bezpośrednio z instytucjami prywatnymi oraz z przedsiębiorcami.

§ 6.

Kierownik budowy otrzymuje, niezależnie od ogólnie obowiązujących rozporządzeń, okólników itp. wydawanych przez Ministerstwo Komunikacji lub D.O.K.P., a odnoszących się do zakresu jego działania, również odpisy wszelkiej korespondencji D.O.K.P. oraz jej organów, odnoszącej się bezpośrednio do budowy lotnisk, portów i dróg lotniczych, w szczególności o przydziałach kredytów na ten cel, ich wydatkowania itp.

CZĘŚĆ II.

Postanowienia szczegółowe.

§ 7.

(1) Do zakresu działania kierownika budowy należy w szczególności:

1) wykonywanie studiów, pomiarów, badań oraz zbieranie danych potrzebnych do opracowania ogólnych projektów budowy,

2) sporządzanie i przedstawianie Ministerstwu Komunikacji za pośrednictwem D.O.K.P., projektu ogólnego budowy wraz z kosztorysem, oraz projektów poszczególnych części budowy, sporządzonych w ramach ogólnego projektu,

3) sporządzanie szczegółowych projektów i kosztorysów, na podstawie szkicowych lub typowych projektów, zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji,

4) sporządzanie i zatwierdzanie rysunków roboczych,

5) sporządzanie planów wykonania całości budowy i oddzielnych jej części, oraz planu robót w poszczególnych okresach,

6) obliczanie i zarządzanie wypłat z wszelkich dowodów płatniczych, określonych jako wypłaty tymczasowe, według przepisów ogólnych o rachunkowości P.K.P.,

7) obliczanie książek materiałowych,

8) rejestrowanie ilościowe i pieniężne materiałów i inwentarza użytkowego,

9) rejestrowanie wyznaczonych kredytów i prowadzenie statystyki rozchodów budżetowych, czuwanie nad wykonywaniem umów o roboty i dostawy na terenie kierownictwa budowy, zawartych przez Ministerstwo Komunikacji, D.O.K.P. i przez siebie, oraz nad zgodnością wykonania przez przedsiębiorców robót z zatwierdzonymi projektami, kosztorysami, warunkami ogólnymi i technicznymi, sprawdzanie rachunków za wykonane roboty i dostawy, jako też zestawienie wszystkich potrzebnych do nich protokółów odbiorczych, rysunków wykonawczych i wyliczeń technicznych.

(2) Zadania wymienione w ust. (1) pkt 1) i 2) kierownik budowy wykonywa jedynie na osobne polecenie Ministerstwa Komunikacji.

(3) Roboty wykonywa kierownik budowy zasadniczo przez przedsiębiorców.

§ 8.

(1) Kierownik budowy:

1) ma prawo czynić doraźne zakupy materiałów i inwenarza do wysokości 500 zł miesięcznie,

2) ma prawo otrzymać zaliczkę do wyrachowania, do wysokości 500 zł i powinien rozliczać się z niej każdego miesiąca, zgodnie z obowiązującymi przepisami; o udzieleniu zaliczki i o jej wysokości decyduje Ministerstwo Komunikacji,

3) może zawierać umowy o roboty i dostawy z wolnej ręki do 2.000 zł, w drodze zaś ograniczonego przetargu do wysokości 10.000 zł w jednym przypadku, na mocy zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji lub przez D.O.K.P. kosztorysów albo specjalnego upoważnienia.

§ 9.

(1) Dla całości robót lub poszczególnych jej części, zasadniczo oddzielnie dla każdego przedsiębiorcy, kierownik budowy poleca prowadzić dziennik budowy, w którym należy codziennie wpisywać:

1) stan pogody,

2) ilość zatrudnionych robotników,

3) rodzaj prowadzonych robót,

4) ilość i rodzaj dostarczonych materiałów,

5) wydanie polecenia,

6) dokonane wypłaty,

7) stan robót, w szczególności wszystkie te wymiary wykonanych robót, których sprawdzenie w naturze nastręczałoby później techniczne trudności.

(2) Dziennik budowy powinien:

1) być prowadzony w sposób przewidziany w § 5 ust. (8) przepisów wykonywania robót inwestycyjnych (Dz. Urz. M. K. z 1931 r. Nr 10, poz. 96),

2) zawierać odpisy wszelkich dodatkowych umów albo ich daty i numery,

3) mieć stronice ponumerowane, przesznurowane i opatrzone w lakową pieczęć naczelnika służby drogowej.

§ 10.

(1) Kierownik budowy przewodniczy w komisjach oględzin dołów fundamentowych oraz w komisjach okresowego przyjmowania robót i dostaw od przedsiębiorców i dostawców.

(2) W skład komisji, o których mowa w ust. (1), wchodzi przynajmniej jeszcze jeden pracownik techniczny kierownictwa budowy lub inny delegat, wyznaczony przez naczelnika służby drogowej.

(3) Kierownik budowy jest odbiorcą robót, których koszt nie przekracza kwoty 10.000 zł. Przy koszcie robót od 10.000 do 20.000 zł odbiorcą robót jest kierownik budowy przy współudziale delegata D.O.K.P., wyznaczonego przez naczelnika służby drogowej.

(4) Odbiorcę robót od 2.000 zł do 50.000 zł wyznacza dyrektor kolei państwowych, a odbiorców robót o koszcie ponad 50.000 zł Ministerstwo Komunikacji (Departament Lotnictwa Cywilnego).

(5) We wszystkich komisjach odbiorczych bierze zawsze udział kierownik budowy lub jego zastępca.

§ 11.

Kierownik budowy lub jego zastępca bierze udział w komisjach przetargowych dla robót, które mają być wykonywane w portach lotniczych.

§ 12.

Kierownik budowy sporządza, po wykonaniu poszczególnych części robót, ostateczne sprawozdanie, dołączając do niego wszelkie rysunki wykonawcze i kosztorysy. Analogiczne sprawozdanie opracowuje kierownik robót po całkowitym ukończeniu budowy.

§ 13.

(1) Kierownik budowy winien czuwać nad tym, aby roboty wykonywane przez kierownika robót sposobem gospodarczym odpowiadały ściśle przepisom robót wykonawczych sposobem gospodarczym na P.K.P.

Materiały potrzebne do takich robót i użyte przy tych robotach mają być wydawane w sposób przewidziany w przepisach ‚F. 2.".

(3) Postanowienia art. (1) i (2) mają analogiczne zastosowanie do naczelnika służby drogowej w jego stosunku do kierownika budowy.

§ 14.

Kierownik budowy obowiązany jest czuwać nad:

1) zestawieniem akt przyjęcia robót i materiałów,

2) dokonywaniem niezbędnych pomiarów,

3) sprawdzaniem cyfrowym i merytorycznym rachunków przedsiębiorców i dostawców oraz skierowywaniem tych rachunków do wypłaty.

§ 15.

Jeżeli na budowie lub jej części pracuje równocześnie kilku przedsiębiorców, kierownik budowy reguluje ich współdziałanie, w ramach zawartych umów.

§ 16.

Kierownik budowy składa szczegółowe sprawozdania w sprawach technicznych budowy bezpośrednio Ministerstwu Komunikacji (Departamentowi Lotnictwa Cywilnego), a odpisy ich przesyła naczelnikowi służby drogowej.

271.

Okólnik Ministerstwa Komunikaji z dnia 3 kwietnia 1937 r. Nr 173 w sprawie objaśnienia niektórych postanowień przepisów o organizacji władz komunikacji samochodowej P.K.P.

Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia:

1) że § 4 pkt. 1) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18.XII. 1934 r. o organizacji władz komunikacji samochdowej P.K.P. (Dz. Urz. M. K. z 1935 r. Nr 1, poz. 2) stanowi o pracownikach z wyższym lub średnim wykształceniem tylko jeżeli idzie, o przyjęcie na służbę, we wszystkich zaś innych sprawach unormowanych w tym punkcie ma na myśli pracowników etatowych i stałych bez względu na wykształcenie;

2) że wyrażenie „zmiana zajęcia służbowego", użyte w powoływaniu wyżej § 4 pkt 1) oznacza zmianę stałego zajęcia służbowego wraz ze zmianą nazwy służbowej w rozumieniu § 1 ust. (1) i § 2 ust. (1) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4/34, poz. 23), a nie każdą zmianę przydziału służbowego, którą naczelnik oddziału komunikacji samochodowej może zarządzić w myśl § 19 pkt. 1) powołanego na wstępie rozporządzenia Ministra Komunikacji z 18.XII. 1934 r. nie tylko w przypadkach wymienionych w § 9 pkt. 22) Statutu organizacyjnego oddziałów K. P. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr9, poz. 54), lecz także w przypadkach, o których mowa w § 9 pkt. 44) w związku z § 20 pkt. 8) tego Statutu;

3) że zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o kompetencjach naczelników centralnych biur P.K.P., w sprawach personalnych (Dz. Urz. M. K. Nr 21, poz. 101) dotyczy kompetencji naczelników centralnych biur P.K.P. w stosunku do personelu tych biur, a nie w stosunku do personelu jednostek służbowych niższej instancji, wobec czego § 4 powołanego na wstępie rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1934 r. pozostał nadal w mocy;

4) że na podstawie § 4 pkt. 4) powołanego i § 1 ust. (1) pkt. 12) powołanego wyżej w pkt. 3) zarządzenia z 25.III. 1936 r., służy Naczelnikowi Biura Komunikacji Samochodowej P.K.P., w granicach przydzielonego kredytu i w razie istotnej potrzeby, prawo delegowania pracowników oddziałów komunikacji samochodowej do Biura Komunikacji Samochodowej (z wyjątkiem pracowników mianowanych przez Ministra Komunikacji), natomiast mimo postanowienia § 4 pkt. 4) rozporządzenia z 18.XII. 1934 r., przeniesienie pracownika oddziału komunikacji samochodowej do Biura Komunikacji Samochodowej wymaga zgody Ministerstwa Komunikacji wobec postanowienia § 1 ust. (1) pkt. 2) zarządzenia z 25.III. 1936 r., dotyczącego przeniesień pracowników centralnych biur P.K.P.,

5) że w myśl § 23 pkt. 5 powołanego na wstępie rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1934 r. dyrektor K. P. wydaje świadectwa pracy tym b. pracownikom oddziałów komunikacji samochodowej P.K.P., którym nie wydają ich naczelnicy oddziałów komunikacji samochodowej w myśl § 19 pkt. 1) tego rozporządzenia i że zgodnie z powyższymi postanowieniami naczelnik oddziału komunikacji samochodowej P.K.P. wydaje zaświadczenia o odbytej służbie pracownikom etatowym, praktykantom i pracownikom stałym zwolnionym ze służby oraz świadectwa pracy b. pracownikom fizycznie pracującym zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, dyrektor K. P. zaś świadectwa pracy b. pracownikom umownym.

Nr P. 5-157/5/37.

272.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 maja 1937 r. Nr 174 o ubezpieczeniu studentów i uczniów, odbywających praktykę w resorcie komunikacji.

(1) W sprawach ubezpieczenia studentów wyższych uczelni, odbywających praktykę w

resorcie komunikacji należy stosować przepisy art. 6 p. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych z dnia 24.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911), wraz z późniejszymi zmianami.

(2) W sprawach ubezpieczenia uczniów szkół zawodowych, odbywających praktykę w resorcie komunikacji należy stosować przepisy art. 5 ust. (1) p. 9 wspomnianego wyżej rozporządzenia.

(3) W sprawach ubezpieczenia studentów i uczniów, wymienionych zarówno w ust. (1) i (2) należy stosować przepisy art. 6 ust. (3) p. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z 28.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396), wraz z późniejszymi zmianami.

(4) Składki ubezpieczeniowe za wyżej wymienionych studentów i uczniów pokrywają urzędy podległe Ministerstwu Komunikacji, jako pracodawcy, zgodnie z przepisami art. 221 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym z dnia 28.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396).

(5) Studenci uczelni zagranicznych, przyjęci na praktykę wakacyjną w resorcie komunikacji, podlegają ubezpieczeniu na równi ze studentami uczelni krajowych.

(6) Uchyla się wszystkie zarządzenia, wydane dotychczas w przedmiocie objętym niniejszym okólnikiem.

Nr P. 5-60/50/37.

CZĘŚĆ C.

OBWIESZCZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 14 kwietnia 1932 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o powołaniu Państwowej Rady Kolejowej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. w sprawie zmiany Statutu Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 290), ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 226).

Minister Komunikacji: **Kühn.**

Załącznik do obwieszczenia Ministra Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1932 r. (poz. 443).

USTAWA

z dnia 15 kwietnia 1921 r.

w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej.

Art. 1.

W celu rozważania zagadnień z dziedziny kolejnictwa ustanawia się przy Ministrze Komunikacji Państwową Radę Kolejową, jako organ doradczy i opiniodawczy.

Art. 2.

Zakres działania i organizację Państwowej Rady Kolejowej określa załączony do tej ustawy i stanowiący jej część integralną Statut Państwowej Rady Kolejowej.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, a wykonanie jej porucza się Ministrowi Komunikacji.

Załącznik.

STATUT
PAŃSTWOWEJ RADY KOLEJOWEJ.

Art. 1.

W celu rozważania zagadnień z dziedziny kolejnictwa, ustanawia się przy Ministerstwie Komunikacji Państwową Radę Kolejową, jako organ doradczy i opiniodawczy.

Art. 2.

Rozważaniu i opiniowaniu Państwowej Rady Kolejowej podlegają sprawy, wnoszone pod jej obrady przez Ministra Komunikacji, tak z jego inicjatywy, jak i na wniosek członków Państwowej Rady Kolejowej, a dotyczące dziedzin następujących:

a) roczne sprawozdanie z wyników gospodarki kolejowej i roczny plan gospodarki kolei państwowych;
b) główne zasady eksploatacji kolei żelaznych,
c) ogólne plany budowy nowych dróg komunikacyjnych, w szczególności kolejowych, pod względem gospodarczo-państwowym; wnioski w sprawach budowy nowych kolei;
d) ogólny plan rozwoju urządzeń na istniejących kolejach; budowa drugich torów i nowych stacyj;
e) zasady koncesjonowania prywatnych kolei;
f) zasady regulaminów i przepisów przewozowych na kolejach, o ile nie idzie o czysto techniczne postanowienie, lub o czasowe zarządzenia wyjątkowe;
g) normy taryfowe; przepisy o układzie, wprowadzaniu, stosowaniu i odwoływaniu taryf; nowe taryfy; zmiana istniejących taryf;
h) ogólny plan okresowy przewozów i sprawozdanie z przewozów za okres ubiegły z uwzględnieniem przewozów niekolejowych; racjonalne wyzyskanie taboru

kolejowego; sprawozdanie okresowe o stanie taboru i jego wyzyskaniu;

i) wszelkie inne sprawy z zakresu kolejnictwa, które Minister podda obradom Państwowej Rady Kolejowej.

Art. 3.

Państwowa Rada Kolejowa składa się:

1) z przedstawicieli Ministerstw: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Poczt i Telegrafów, Skarbu, Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych, oraz Spraw Wojskowych, wyznaczonych przez właściwych ministrów, po jednym od każdego ministerstwa;

2) z przedstawicieli większych miast w liczbie co najmniej 6 po jednym z każdego, z wyboru rad miejskich, delegata Związku Miast Polskich, z przedstawicieli powiatowych związków komunalnych po jednym z każdego województwa, delegowanych przez radę wojewódzką (sejmik wojewódzki), oraz z przedstawiciela Związku Powiatów Rzeczypospolitej;

3) z przedstawicieli organizacyj gospodarczo-społecznych w liczbie co najmniej 40 z wyboru tychże organizacyj;

4) z fachowców wybitnie znanych na polu kolejnictwa, mianowanych przez Ministra Komunikacji.

Przedstawiciele ministerstw, wymienionych w pkt. 1 niniejszego artykułu zaopatrzeni będą w odnośne pełnomocnictwa piśmienne.

Liczbę i wykaz organizacyj, o których mowa w pkt. 3 ust. 1 niniejszego artykułu, ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa; liczbę i wykaz miast, o których mowa w pkt. 2 ust. 1 niniejszego artykułu ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych; liczbę fachowców, o których mowa w pkt. 4 ust. 1 niniejszego artykułu ustala Minister Komunikacji.

Członkowie Państwowej Rady Kolejowej oraz zastępcy członków są mianowani względnie wybierani na okres trzyletni, po którego upływie mogą być mianowani i wybrani ponownie.

Miejsce, opróżnione w Państwowej Radzie Kolejowej przed upływem trzechlecia, obsadza się, zgodnie z postanowieniem tego artykułu, tylko na okres do końca trzechlecia.

Członkiem lub zastępcą członka Państwowej Rady Kolejowej nie może być osoba, która w myśl obowiązujących ustaw utraciła prawo piastowania urzędów publicznych.

Art. 4.

Oprócz przedstawicieli ministerstw, wyszczególnionych w art. 3 pkt. 1 w naradach Państwowej Rady Kolejowej mogą brać udział z głosem decydującym przedstawiciele Ministerstwa Komunikacji, jeżeli pod obrady przychodzą sprawy, w których odnośne ministerstwa są interesowane.

W naradach Państwowej Rady Kolejowej i stałych komitetów mogą brać udział, jednak bez prawa głosowania:

a) wyznaczeni przez Ministra Komunikacji pracownicy Ministerstwa Komunikacji, jako referenci,

b) zaproszeni przez Ministra Komunikacji rzeczoznawcy.

Art. 5.

Przewodniczącym Państwowej Rady Kolejowej jest Minister Komunikacji, a jego zastępcą Wiceminister Komunikacji, a jego zastępcą Wiceminister Komunikacji (Podsekretarz Stanu).

Posiedzenie państwowej Rady Kolejowej zwołuje Minister Komunikacji najmniej dwa razy na rok, lub częściej w miarę potrzeby, jak również na jednomyślny wniosek jednego ze stałych komitetów Rady.

Uchwały Rady zapadają zwyczajną większością głosów członków obecnych, mających głos decydujący, z zaznaczeniem jednak w protokóle zdania mniejszości.

Art. 6.

W zakresie swej kompetencji Państwowa Rada Kolejowa może stawiać wnioski i zapytania do Ministra Komunikacji.

Art. 7.

Do badania i przygotowywania spraw, wnoszonych na plenum Państwowej Rady Kolejowej, Rada ta tworzy ze swych członków trzy stałe komitety, mianowicie:

a) Komitet nowobudujących się kolei żelaznych,

b) Komitet taryfowy,

c) Komitet eksploatacji kolei żelaznych.

Przewodniczących komitetów i ich zastępców, wybranych przez Państwową Radę Kolejową z pośród swych członków, zatwierdza Minister Komunikacji. Państwowa Rada Kolejowa może wyłaniać ze swego grona komisję specjalne do opracowania lub zbadania spraw poszczególnych.

Art. 8.

Porządek obrad i biegu spraw Państwowej Rady Kolejowej i stałych komitetów, jak również zakres działalności i kompetencji ostatnich ustala regulamin, wydany przez Ministra Komunikacji, po zasięgnięciu opinii Rady.

Niektóre sprawy wedle swego uznania Państwowa Rada Kolejowa może przekazywać stałym komitetom do rozważania i zaopiniowania ostatecznego.

Art. 9.

W sprawach wyszczególnionych w art. 2 decyduje Minister Komunikacji, po zaznajomieniu się uprzedniem z opinją Państwowej Rady Kolejowej.

Art. 10.

W razie bezpośredniego zdecydowania w drodze nagłej spraw, które zgodnie z art. 2 podlegają uprzedniej opinii Państwowej Rady Kolejowej, sprawy te i swe co do nich decyzje Minister Komunikacji komunikuje Państwowej Radzie Kolejowej na najbliższem posiedzeniu Rady.

Art. 11.

Członkowie Państwowej Rady Kolejowej nie pobierają wynagrodzenia z wyjątkiem przewodniczących stałych komitetów, którzy obowiązani są do częstej pracy dla Ministerstwa Komunikacji i za to otrzymują wynagrodzenie urzędników kat. V.

Pozamiejscowi członkowie Rady otrzymują jednorazowe bilety wolnej jazdy koleją I klasy od miejsca swego zamieszkania do Warszawy i z powrotem.

Przewodniczący stałych komitetów korzystają z rocznych biletów wolnej jazdy na wszelkich kolejach Państwa.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 46/32, poz. 346).

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie przekształcenia Państwowej Rady Kolejowej na Państwową Radę Komunikacyjną.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 46, poz. 443) oraz w załączonym do tej ustawy Statucie Państwowej Rady Kolejowej wyrazy „Państwowa Rada Kolejowa" zastępuje się wyrazami „Państwowa Rada Komunikacyjna", a wyraz „kolejnictwo" wyrazem „Komunikacja" we właściwych przypadkach.

Art. 2. W Statucie Państwowej Rady Kolejowej, o którym mowa w art. 1, wprowadza się następujące zmiany:

(1) w art. 2:

1) w punkcie c) wyrazy „dróg komunikacyjnych, w szczególności" zastępuje się wyrazem „linij";

2) w punkcie g) wyraz „taryfowe" zastępuje się wyrazem „taryfowo-kolejowe";

3) w punkcie h) wykreśla się wyrazy „z uwzględnieniem przewozów niekolejowych";

4) po punkcie h) dodaje się następujące cztery nowe punkty:

„i) zasady polityki drogowej, koncesjonowania przewozów samochodowych i świadczeń publicznych na rzecz dróg kołowych;

j) zasady polityki wodno-budowlanej i opłat żeglugowych;

k) zasady przewozu osób i towarów statkami powietrznymi;

l) zasady ogólnej polityki komunikacyjnej w zakresie kolei oraz dróg kołowych, wodnych śródlądowych i powietrznych;"

5) dotychczasowy punkt i) oznacza się literą „m)";

(2) w art. 3;

1) w ust. 1, po wyrazie „Rolnictwa" wstawia się wyrazy „i Reform Rolnych,", po wyrazie „Skarbu" skreśla się wyrazy „Robót Publicznych,", po wyrazach „Spraw Wewnętrznych," wstawia się wyrazy „Spraw Zagranicznych,";

2) w ust. 1, punkt 2) otrzymuje brzmienie następujące:

„z przedstawicieli większych miast w liczbie co najmniej ośmiu, po jednym z każdego, z wyboru rad miejskich, z dwóch delegatów Związku Miast Polskich, z przedstawicieli powiatowych związków samorządowych, po jednym z każdego województwa, wyznaczonych przez Wydział Wojewódzki (Izbę Wojewódzką), z jednego przedstawiciela Związku Powiatów Rzeczypospolitej, oraz z jednego przedstawiciela Związku Gmin Wiejskich,";

3) w ust. 1 po punkcie 3) dodaje się nowy punkt 4) o brzmieniu następującym;

„z przedstawicieli przedsiębiorstw samochodowych, żeglugowych i lotniczych, wyznaczonych przez Ministra Komunikacji;";

4) w ust. 1 dotychczasowy punkt 4) oznacza się cyfrą „5)";

5) w ust. 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie następujące: „liczbę przedstawicieli przedsiębiorstw komunikacyjnych i liczbę fachowców, o których mowa w pkt. 4 i 5 ust. 1 niniejszego artykułu, ustala Minister Komunikacji.";

6) w ust. 4 cyfrę „4" zastępuje się przez: „5 ust. 1";

(3) w art. 5 ustęp 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Posiedzenie Państwowej Rady Komunikacyjnej zwołuje Minister Komunikacji w miarę potrzeby.";

(4) w art. 7:

1) w zdaniu wstępnym wyrazy „trzy stałe komitety" zastępuje się wyrazami „sześć stałych komitetów";

2) po punkcie c) dodaje się następujące trzy nowe punkty:

„d) Komitet publicznych dróg kołowych,

e) Komitet dróg wodnych,

f) Komitet do spraw koordynacji przewozów kolejowych, samochodowych, wodnych i lotniczych.";

(5) art. 9 i 10 skreśla się;

(6) w art. 11 ustęp 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Członkowie Państwowej Rady Komunikacyjnej nie pobierają wynagrodzenia.".

Art. 3. Członkowie dotychczasowej Państwowej Rady Kolejowej zatrzymują swe mandaty do końca trzyletniej kadencji Rady. Nadto w skład Rady wejdą na okres do końca trzylecia: przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych, drugi delegat Związku Miast Polskich, przedstawiciel Związku Gmin Wiejskich, wyznaczeni przez Ministra Komunikacji przedstawiciele przedsiębiorstw samochodowych, żeglugowych i lotniczych, stosownie do postanowień art. 2 ust. (2) pkt. 1), 2) i 3) niniejszego rozporządzenia oraz przedstawiciele Izb Rolniczych.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J Jędrzejewicz*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Nakoniecznikow-Klukowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczt i Telegrafów: *Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 85/33, poz. 637).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 2 czerwca 1932 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. o powołaniu Państwowej Rady Kolejowej.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 46, poz. 443) zarządzam co następuje:

§ 1. Członkowie Państwowej Rady Kolejowej oraz zastępcy członków są wyznaczani (mianowani, delegowani) lub wybierani na okres trzechletni, który rozpoczyna się z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim składu Rady. Miejsce opróżnione w Państwowej Radzie Kolejowej przed upływem trzechlecia obsadza się tylko na okres do końca trzechlecia.

§ 2. Pod koniec określonego w § 1 okresu trzechletniego Minister Komunikacji:

1) ustala terminy, w których winni być wyznaczeni:

a) przedstawiciele Ministerstw, wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt. 1 statutu Państwowej Rady Kolejowej,

b) delegat Związku Miast Polskich,

c) przedstawiciele powiatowych związków komunalnych,

d) przedstawiciel Związku Powiatów Rzeczypospolitej;

2) rozpisuje wybory do Państwowej Rady Kolejowej, podając terminy, w których należy dokonać wyborów:

a) w grupie większych miast,

b) w grupie organizacyj gospodarczo-społecznych.

Termin wyborów dla każdej z grup wyborczych oznaczony będzie dwiema datami jako granicami okresu, w ciągu którego należy dokonać wyboru i powiadomić Ministerstwo Komunikacji o dokonanym wyborze.

§ 3. Członkiem Państwowej Rady Kolejowej lub jego zastępcą może być każdy obywatel Państwa Polskiego, który posiada pełne prawo do piastowania urzędów publicznych w myśl istniejących ustaw i w chwili dokonania wyboru lub wyznaczenia jest pełnoletni, a nie pozostaje w czynnej służbie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" lub Ministerstwa Komunikacji.

§ 4. Członkowie Państwowej Rady Kolejowej i ich zastępcy mogą być wyznaczeni lub wybrani ponownie na następny okres trzechletni.

Na miejsce, opróżnione przez członka Państwowej Rady Kolejowej wchodzi jego zastępca, a w razie opróżnienia miejsca i przez zastępcę, dokonywa się wyboru uzupełniającego na skutek rozpisania go przez Ministra Komunikacji, względnie wyznacza się nowego członka i jego zastępcę.

§ 5. Utrata mandatu w ciągu trzechlecia następuje:

a) wskutek śmierci;

b) wskutek dobrowolnego zrzeczenia się;

c) odnośnie przedstawicieli Ministerstw z powodu zaprzestania pełnienia służby w danym Ministerstwie, o czem orzeka Minister, który wyznaczył danego przedstawiciela;

d) wskutek rozwiązania organizacji gospodarczo-społecznej, która dokonała wyboru,

e) wskutek tego, że członek Państwowej Rady Kolejowej lub jego zastępca przestał odpowiadać warunkom § 3 niniejszego rozporządzenia.

O utracie mandatów członków Państwowej Rady Kolejowej lub ich zastępców z powodów przewidzianych w pkt. e), orzeka Minister Komunikacji.

§ 6. Równocześnie z rozpisaniem wyborów Minister Komunikacji ogłasza wykaz tych miast i organizacyj gospodarczo-społecznych, którym w myśl art. 3 statutu Państwowej Rady Kolejowej przysługuje prawo do wysłania swych przedstawicieli do Państwowej Rady Kolejowej na dane trzechlecie.

Organizacje gospodarczo - społeczne mogą być łączone w grupy dla wspólnego wyboru przedstawicieli do Państwowej Rady Kolejowej.

§ 7. Rady miejskie miast, którym przyznano prawo wysłania członków do Państwowej Rady Kolejowej jak również organizacje gospodarczo - społeczne wybierają pojedyńczo lub w zgrupowaniu po jednym członku i jednym zastępcy w sposób odpowiadający ich wewnętrznej organizacji.

Organizacje gospodarczo - społeczne, połączone w grupy dla wspólnego wyboru przedstawicieli do Państwowej Rady Kolejowej, dokonywają wyboru po wzajemnym porozumieniu. Gdyby do porozumienia nie doszło, każda z organizacyj przedstawia w oznaczonym terminie jednego kandydata Ministerstwu Komunikacji, które zarządza losowanie. Los rozstrzyga, który z proponowanych kandydatów wchodzi do Państwowej Rady Kolejowej jako członek, a który jako zastępca.

§ 8. Natychmiast po dokonaniu wyboru a najpóźniej w terminie oznaczonym w rozpisaniu wyborów, zawiadomią Ministerstwo o rezultacie wyboru:

a) z grupy miast — prezes danej rady miejskiej względnie komisarz rządowy,

b) z grupy organizacyj gospodarczo - społecznych — organ upoważniony do tego w myśl statutu danej organizacji,

podając jednocześnie imię i nazwisko wybranych, wiek, zatrudnienie, dokładny adres i załączając oświadczenie wybranych, że wybór przyjmują.

O wyznaczeniu przedstawicieli Ministerstw i związków, określonych w § 2 ust. 1 pkt. 1 niniejszego rozporządzenia, Minister Komunikacji winien być zawiadomiony piśmiennie w terminie ustalonym w powołanym wyżej paragrafie.

§ 9. Miasta, Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Rzeczypospolitej, organizacje gospodarczo - społeczne, które w terminie przepisanym nie zawiadomią Ministerstwa Komunikacji o dokonanym wyborze względnie wyznaczeniu, uważać się będzie za takie, które się zrzekły przyznanego im prawa przedstawicielstwa w Państwowej Radzie Kolejowej.

Co się tyczy miast i organizacyj gospodarczo - społecznych Minister Komunikacji może opróżnione w ten sposób mandaty przekazać: w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — innemu miastu, a w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Rolnictwa — innej organizacji gospodarczo - społecznej.

§ 10. Żaden z członków lub zastępców Państwowej Rady Kolejowej nie może piastować dwóch mandatów.

Osoba, wybrana do Państwowej Rady Kolejowej przez grupę wybierającą wcześniej, nie może być wybraną przez grupę wybierającą później (§ 2). W tym celu organa miast lub organizacyj gospodarczo - społecznych, które dokonały wyborów, podają do wiadomości Ministerstwu Komunikacji oraz związkom, miastom i organizacjom gospodarczo - społecznym, które później od nich dokonują wyborów, — wyniki przez siebie dokonanych wyborów.

Jeżeli przy wyborze ta sama osoba otrzyma dwa lub więcej mandatów, zależy od jej wyboru, który mandat zatrzyma. Dla obsadzenia opróżnionych w ten sposób mandatów Minister Komunikacji rozpisuje wybory uzupełniające.

Powyższe postanowienia mają odpowiednie zastosowanie także do przedstawicieli związków, określonych w § 2 ust. 1 pkt. 1 b), c) i d) niniejszego rozporządzenia z tym zastrzeżeniem, że w miejsce wyborów następuje wyznaczenie.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie wykonawcze z dnia 17 października 1921 r. do ustawy w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 675).

Minister Komunikacji: **Kühn**

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 63/32, poz. 590).

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 listopada 1933 r. o zmianach w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 2 czerwca 1932 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. o powołaniu Państwowej Rady Kolejowej.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 226), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie przekształcenia Państwowej Rady Kolejowej na Państwową Radę Komunikacyjną (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 637) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 2 czerwca 1932 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. o powołaniu Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 590), wprowadza się następujące zmiany:

(1) w tytule i treści rozporządzenia wyrazy „Państwowa Rada Kolejowa" zastępuje się wyrazami: „Państwowa Rada Komunikacyjna" we właściwych przypadkach;

(2) w § 2 ust. 1:

1) w pkt. 1) lit. b) wyraz „delegat" zastępuje się wyrazami „dwaj delegaci";

2) w pkt. 1) lit. c) wyraz „komunalnych" zmienia się na wyraz „samorządowych";

3) w punkcie 1) po literze d) dodaje się nowe zdanie e) o brzmieniu następującym:

„e) przedstawiciel Związku Gmin Wiejskich";

(3) w § 3 skreśla się słowa „przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" lub", a po słowach „Ministerstwa Komunikacji" dodaje się słowa „lub podległych mu urzędów";

(4) w § 8 ust. 1 lit. a) wyrazy „prezes danej rady miejskiej" zastępuje się wyrazami „burmistrz (prezydent) miasta";

(5) w § 9:

1) w ust. 1 po słowach „Związek Powiatów Rzeczypospolitej" dodaje się słowa „Związek Gmin Wiejskich";

2) w ust. 2 po słowach „Ministrem Rolnictwa" dodaje się słowa „i Reform Rolnych";

(6) w § 10 ust. ostatnie litery „i d)" zastępuje się literami „d) i e)".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji:

(—) **M. Butkiewicz.**

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 13/34, poz. 102).

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552-00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28 Konto czekowe PKO Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w Kraju:
Rocznie zł 8; półrocznie zł 4; kwartalnie zł 2. Cena numeru gr 50.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 92769. 21.VIII.37. 8400.

412